

'Helemaal thuis' in klein Finland

Als jonge vrouw werkte de Finse Sari Tuhkanen als zomerhulpje in De Finse Winkel in Bergen. Dertig jaar later keerde ze er terug. Nu als mede-eigenaar. En sinds haar terugkeer vaart de winkel weer volledig de Finse koers.

We waren een beetje van ons geloof afgevallen", bekent Jeanne van de Veer, die samen met Sari de Boer-Tuhkanen en Etty van de Kamp eigenaar is van De Finse Winkel. „We verkochten ook spullen die niet Fins waren als speelgoed van Selecta. Goed spul hoor, maar Duits. Wij voelden ons daar al niet lekker bij en toen Sari kwam, zijn we daarmee gestopt.” De terugkeer van Sari luidde een nieuw begin in. „Anderhalf jaar geleden zijn mijn man en ik, na 12,5 jaar in Finland te hebben gewoond, teruggekomen naar

Bergen”, vertelt Sari. „Toen ik in de winkel kwam, zei ik: 'Dit is geen Finse winkel meer.'” Sari, die in Finland in een designcentrum had gewerkt, besloot een aandeel te nemen in de winkel. De drie dames besloten het roer om te gooien. De winkel werd opnieuw ingericht, met hulp van wilgenvlechter Eric Griek van De Bleeslat uit Sint Maartensvlotbrug – die de toonbank en de wandkast ontwierp – en ook het assortiment werd aangepast. Bovendien werd de website met de webshop vernieuwd. Sari: „In Finland heb ik gemerkt dat daar een hele nieuwe generatie jonge ontwerpers is opgestaan die met vrolijke, kleurrijke en verrassende producten bezig zijn.” Wat te denken van vilten wijn- en bierkoelers in de vorm van elanden, rendieren, vossen, beren en poezen, gemaakt van Finse schapenwol. Populair zijn ook de producten van het gerenommeerde Finse

merk Iitala. Van dat merk verkoopt De Finse Winkel onder meer vazen, windlichten en bekers. „En wat bijzonder goed loopt zijn de kaarten van de Finse Inge Löök. Dat zijn hele leuke kaarten met daarop twee oudere dames die van het leven genieten. Die kaarten verkopen wij als enige in Nederland. We hebben er al duizend van verkocht in een paar maanden tijd.”

De Finse Winkel verkoopt naast designartikelen en sierraden – bronzen en zilveren replica's van archeologische vondsten – van het merk Kalevala Koru, vooral dameskleding. Onze exclusieve en originele kleding is gemaakt van natuurlijke materialen als zijde, linnen, katoen en wol”, aldus Sari. De nieuwe wintercollectie is al binnen. „In Finland zijn veel oude oma's voor ons met de hand sokken, wanten en mutsen aan het breien en een damesclub in Bergen breidt van IJslandse wol traditionele IJslandse truien voor de winter.” Daarnaast kunnen klanten er ook terecht voor brochures en reisadvies over Finland. „Ik ben opgeleid als reisgids. Mijn man noemt me een ambassadeur voor Finland”, lacht Sari. De dames willen dat de winkel Scandinavisch gezellig is met Finse muziek en met een Finse spreuk 'Wat ben je toch mooi als je van nature dik bent' aan de muur. Sari: „Voor mij is de winkel klein Finland. Ik voel me hier helemaal thuis.”

Voor meer informatie:
www.definsewinkel.nl

Expositie tijdens Kunst1odaagse

Tijdens de Bergense Kunst1odaagse, die in oktober weer wordt gehouden, zullen Finse kunstenaars van Finnish Felt Association FILTTI vilten kunstwerken tentoonstellen. „Dat zijn dames die in New York en Londen hun werk al tentoongesteld hebben”, aldus Sari de Boer-Tuhkanen. De kunstenaars hebben geluk want er waakt – volgens goed Fins gebruik – een kabouter (op de foto opgesteld naast de vilten wijn- en bierkoelers) over De Finse Winkel.

9-11

Ik weet precies waar ik was. Ook al is het dit weekend al weer 10 jaar geleden. Ik werkte als televisieprogrammaontwikkelaar (zo heette dat echt) en ik zat in een presentatie bij de toenmalige baas van een grote commerciële televisiezender. Ik laat even in het midden wie, maar laten we zeggen dat het een idool voor me was. Huizenhoog keek ik naar de man op. We worden gestoord door de telefoon op zijn bureau. „Er is een sportvliegtuigje tegen het WTC in Amsterdam gevlogen. Effe kijken!” Hij klinkt bijna enthousiast en de mega-tv wordt aangezet. We zien allebei gelijk dat het niet om Amsterdam gaat, en ook niet om een sportvliegtuigje. We staren naar de gehavende toren. Dit moet duizenden slachtoffers gaan maken. Dikke rook, vlammen, enfin u kent de beelden. Terwijl ik staar komt er rechts iets het beeld invliegen. Ik ben zo in de war van wat ik zie, dat ik niet doorheb dat het om de tweede toren gaat. Ik denk dat het om een 'herhaling' gaat.

De tv-baas helpt me uit de droom: „Jezus, dit is wel een cadeautje voor ze zeg. Dit gaat voor een vermogen de wereld over. Dit is pas televisie!” Met 'ze' bedoelt hij CNN en hij is opgetogen. Z'n ogen glinsteren en onze afspraak is voorbij, want hij moet 'effe knallen'.

Totaal in de war van de omvang van deze hel stap ik in de auto naar m'n volgende afspraak. Onderweg zet ik m'n auto in de berm omdat ik even niet kan rijden. 'Dit is pas televisie!!!', giert de stem van mijn idool door m'n hoofd. . .

M'n volgende afspraak is met Richard (Kemper) bij een impresario. Een man die ons, een volstrekt onbekend nietszeggend duo'tje wel in het theater wil vertegenwoordigen. Verdienkans o komma o, maar hij geniet zo van onze 'ongebruikelijk achtergrond en insteek'. Pim heet ie, verder weet ik niet veel van hem.

Ik kom binnen in zijn kantoor in Amsterdam. Richard is er al en zit met Pim voor een televisie. Ze kijken allebei op. Richard heeft rode ogen en die Pim heeft tranen op z'n wangen. Zijn exacte woorden kan ik me niet meer herinneren maar ze zijn rustig, wijs en met een heel groot hart voor het leed dat zich 'live' ontvouwt. Daar op dat moment, in de fractie van een seconde dat ik even los ben van het allesomvattende drama van die dag, weet ik het zeker: ik ga weg bij de televisie. Het was 11 september, de dag dat de wereld van toon veranderde. En ik van idool. . .

Tekst en foto's: Roel van Leeuwen